

DEMOKRATEN!

Mars/April 2000

Officiellt informationsorgan för Sverigedemokratisk
Ungdom (SDU). Årgång: 3.

SDU, Box 766, 191 27 Sollentuna. Tel: 08-642 25 32.

Pg: 649 36 00-8. www.sverigedemokraterna.se

Ansvarig utgivare: Jimmy Windeskog. I redaktionen: Erika
Borgstedt, Jimmie Åkesson och Vávra Suk.

BEGREPPS- FÖRVIRRINGEN BLIR TOTAL!

**- vad är egentligen sverigedemokratins
ideologiska utgångspunkt???**

Jimmy Windeskogs ledare:

Kan SDU bli *stort*?

Nu har SDU verkat som en självständig organisation i ett år och fyra månader, det kan vara på sin plats att göra en liten utvärdering. Om det var någon som trodde att vi skulle få en okontrollerad medlemstillströmning så är förmodligen denna person besviken idag. Men det finns ingen som helst anledning till att vara besviken - tvärtom.

Anser någon att detta med medlemmar är av största vikt så kan man konstatera att SDU växer. Inte på det sättet att vi inte klarar av att få in människor i en aktiv fas utan tillväxten pågår, i kontrollerbara former. Positivt är också att andelen kvinnliga medlemmar har växt. Denna del av verksamheten håller dock på att få en mer medveten struktur och mer positiva nyheter är att vänta från denna front.

Men SDU:s primära syfte är inte att bli en så stor organisation som möjligt på minsta tänkbara tid. SDU är SD:s framtid och vad som framför allt är viktigt för oss är att vi lyckas med att fostra politiskt medvetna aktivister. Det är helt enkelt så att vi utbilda SD:s framtida ledare idag.

Jag tror att vi har kommit en bit på väg i detta arbete. Dels vad det gäller standarden på våra produktioner och dels vad det gäller det praktiska arbetet. Inte på så sätt att vi fungerar perfekt, för det gör vi inte. Men på ett sådant sätt att vi håller på att lägga en väldigt stabil grund för vårt syfte. Jag tror att vi redan då nästa SDU-ordförande tar över rodret kommer att komma fram till att vi är en av sverigedemokraternas viktigaste och bäst skötta grenar!

Det som ännu inte fungerar till 100 % arbetas det med under tiden du läser dessa rader. Men som en ung och oerfaren organisation må det vara oss förlåtet att skynda långsamt. SDU har sedan nystarten tagit steg efter steg framåt - och det vi håller på att bygga kommer att lämna många meningsmotståndare sömnlösa.

Ett litet problem med SDU är det att SD fortfarande inte är riktigt så stabilt som man kanske skulle kunna drömma om. Vi skall inte gå in på detaljer,

men det räcker att se till SD:s IT-verksamhet för att komma fram till slutsatsen att ledande SDU:are är en viktig del av SD som parti. Det är möjligt att arbetet med SDU skulle fungera ännu bättre om människor som jag själv, Åkesson,

Söder och Du Bozet skulle lägga all sin vakna tid på SDU. Men vad är egentligen meningen med att ens ha ett ungdomsförbund om inte moderpartiet fungerar på ett acceptabelt sätt. Barnsjukdom kan man kalla detta, en övergående sådan då de nya unga för-mågorna numera leds direkt in i SDU istället för att "fastna" i SD. När människor som jag själv väl försvinner går alltså SDU en ny vår till mötes!

Jag vill även passa på att nämna hur bra vi fungerar i Stockholmsområdet. Förvisso finns det en klar geografisk förklaring till detta, men denna utveckling är ändå värd att poängtera. Genom att kombinera aktioner och besök på skolor med en medveten politisk utbildning, genom att sammanföra sociala träffar med tråkigt vardagsarbete och genom att göra naturen till en naturlig del av verksamheten så tycker jag att man har lyckats koka ihop en rätt aptitlig soppa.

Det är kanske svårt att ha träffar minst en gång i veckan om man vill lägga sin verksamhet över hela distriktet - men jag tror att de flesta distrikt håller på att finna en modell som gör det möjligt att fungera minst lika bra inom en ganska kort tidsrymd!

Avslutningsvis vill jag uttrycka min glädje över det stormöte SD höll i Stockholm den 26 mars. Om jag inte räknar fel så var det det största inomhusmötet i SD:s regi sedan valfinalen -91. Och det faktum att de talare som representerade SDU var de som fick mest och bäst respons av publiken visar lite på att våra teorier om utbildning fungerar.

Och då har vi ändå bara börjat!!!

Debatt/ideologi:

Visst lever nationaldemokratin!

Joakim Larsson drev i förrförra Demokraten tesen att nationaldemokratin knappt existerar, om inte annat är väldigt svårdefinierad. Som ett resultat av detta förespråkade han att Sverigedemokratin skulle vända sig till, och dra fördel av konservatismen.

Jag är inte konservativ. Jag har förvisso konservativa drag i många meningar, men jag är trots allt inte konservativ. Således finner jag det personligen att Joakim Larssons tankegångar om att etikettera Sverigedemokratin så som "nationaldemokratisk" passar oss ganska dåligt. Men Larsson har dock poängar i sin artikel.

Inom SD och SDU finns det endast ett fåtal som på ett trovärdigt sätt kan utveckla sig angående nationaldemokratin som ideologi. Man kan ju mena att den ideologiska utbildningen inom partiet har varit för dålig, men problemet ligger snarare i att rörelsen har varit väldigt dålig på att definiera ideologins innehåll. Och visst, vår ideologi är ingen klar och färdig produkt. Men det kommer den aldrig att bli heller - den skall istället ses som en levande organism. Och att den kan framstå som otydlig har endast att göra med att den fortfarande är i väldigt ung ålder.

Jag ser ingen anledning att göra politisk ideologi svårare än vad det är. Mina ideologiska resonemang kan kanske därför ibland framstå som väldigt grundläggande. Men jag tror att det är en nödvändig nivå att hålla sig på. Och vad det gäller uppgiften att utifrån den ideologiska grundmallen skapa konkreta realpolitiska program på alla nivåer så finns det människor som är mer intresserade av detta än mig (även om jag naturligtvis vill ha ett ord med i laget!). Ju

mer grundläggande och enkelt vi håller åtminstone delar av debatten, ju mer tror jag också att fler människor kan förklara den och utveckla den för sin omgivning.

Skall man försöka skapa en bättre värld får man också se till vad man har att utgå ifrån, och vilka behov man har i botten. Jag vill mena att detta skapande i botten handlar om två saker.

1. Att undvika konflikter i största möjliga mån.
2. Att ge alla en dräglig tillvaro.

Till detta kan man lägga en punkt som egentligen inte är en punkt utan snarare ett hjälpmedel.

3. Historiska betraktelser.

Med hjälp av 3:an kan man lära av tidigare misslag, göra reflektioner som vi kan dra nytta av.

Ser man först till punkt 1 så måste vi någonstans finna ett sällskap, ett kollektiv, som har lyckats att existera utan att några allvarigare konflikter har uppkommit. Vikten av att detta kollektiv är naturligt kan inte nog poängteras. Med filosofiska teorier nerkladdade på papper, långt ifrån verkligheten, kan man måla upp de mest fantasirika bilder om fungerande kollektiv - byggt på bluttan eller byggt på blä. Men då dessa är konstlade varelser så kan de omöjligt ge den harmoni vi letar efter, utan istället blir de upphov till konflikter i sig då det inte finns något sammanbindande.

Ser vi till historien, och ser vi oss runt i naturen så finner vi att familjen är det kollektiv som bäst klarar av att skapa harmoni och lugn. Att det förhåller sig så är ingen tillfällighet eller slump. I en familj är vi en del av varandra rent genetiskt och i grunden är människan en tämligen egoistisk varelse. Vi står oss själva närmast, det är en helt annan sak att göra en uppoffrande gärning för sig själv - det är lite svårare att göra det för någon annan. Men talar vi om att göra denna gärning för en människa som bokstavligt

talat är en del av sig själv så blir det naturligtvis en helt annan sak. Och det är detta vi ser i familjerna, en uppriktig vilja att hjälpa och understödja varandra. Och även om andra kollektiv i vissa bitar kan närma sig detta så är det ändå långt ifrån frågan om samma ärliga grundtanke. Vad vi talar om är att arbeta för sin egen välfärd.

Vart leder då detta resonemang? Det är en omöjlighet på alla tänkbara sätt att bygga ett samhälle i form av en familj - inte sant? Ja och nej! Naturligtvis finns det en klar begränsning i hur stor en familj kan bli. Men tänk er familjen som den innersta ringen som skapas då du kastar en sten i vatten, den är naturligtvis den mest levande och livskraftiga av alla ringar som skapas. Ringen näst intill är inte lika stark, men kan i alla fall jämföras med den första. I detta fall blir det vår direkta omgivning, som jag här väljer att kalla hembygden, som spelar den andra ringens roll. Det finns inte lika mycket av oss själva i detta kollektiv, men fortfarande så pass mycket att man känner empati och medkänsla inom detta kollektiv. Och det finns här också en biologisk dimension som man inte skall förbise. Liksom alla livsformer förändras människan efter de förhållanden hon lever under, jag talar här om Darwins teorier. Är man skapade under samma förhållanden så säger det sig självt att man i viss mån liknar varandra på flera olika sätt. Och att likna varandra, eller helt enkelt vara en del av varandra, är just det som skapar naturliga kollektiv.

Efter dessa två ringar kommer nationen. Och det

som jag har målat fram här är alltså en motivation till nationalismens själva existens. Tanken bygger inte på arbetsskygga 1800-talsfilosofer som under verklighetsfrämmande förhållanden ritade upp planer för en ny värld. Gemensamt för nationalismens fiender på det ideologiska slagfältet är att deras resonemang inte utgår från vad människan egentligen är och hur hon egentligen fungerar. Deras tankar om en "bättre" värld kräver en människotyp som inte existerade mer än i deras utopisuktande hjärnor. Nationalismen är byggd från andra hållet. Här är

modellen: "Hur fungerar människan? Jaha, då får vi göra *så här* och *så här* för att skapa ett lyckligt samhälle". I andra fall resonerar man: "*Så här* vill vi ha det. Ja, då kräver det att människor är/blir *så här* och *så här*", och det är just i detta läge man omöjliggör sina visioner. Hela marxismen är uppbyggd på att skapa en ny människa. Familjen är den stora fien-

"I grunden är människan en tämligen egoistisk varelse"

den då man (förmodligen med all rätt) tror att människan blir helt annorlunda utan detta naturliga kollektiv. Och utan det fundament familjen utgör kan man bygga upp och erbjuda onaturliga kollektiv som till exempel klasstänkandet. Men som sagt - onaturliga kollektiv är inget skydd mot konflikter - har aldrig varit och kommer aldrig att bli!

Naturligtvis kan man ju sticka in med att det finns ringar utanför nationen. Visst, men dessa är så långt ifrån originalet att de inte överhuvudtaget fyller någon funktion i detta sammanhang. Nationen blir alltså den sista riktigt starka ringen att bygga kring, även om man naturligtvis kan skapa mer ytliga kollektiv utanför den.

Punkt 2 kommer jag att endast beröra kort denna gång. Men vill vi i punkt 1 skapa harmoni så är det naturligtvis en förutsättning att alla inom kollektivet kan ha en dräglig tillvaro. Dels av rent känslomässiga skäl, men också av logiska. Skall vi undvika konflikter måste vi i största möjliga mån dela med oss av vårt välstånd mellan oss. Inte på det sättet att parasitism uppstår (för med den uppstår också konflikter då man som tidigare sagts står sig själv närmast) utan på det sättet att vi tillsammans arbetar för en bättre vardag, som vi delar med varandra. En annan aspekt på detta är att människan, trots den egoism jag tidigare talat om, också är ett flockdjur. Men vår flock måste, som kollektiv också innehålla en gemensam nämnare. Och denna gemensamma nämnare är alltså oss själva i förlängningen.

Radio-SD

Varje lördag levererar Radio-SD en timmes solid nationalism i Stockholms närradio. Debatter, reflexioner och nationalistisk musik presenteras av ledande personer från SD och SDU.

Varje lördag 14.00-15.00

Repris på torsdagar 21.30-22.30

88 MHz

Du som inte bor i Stockholm kan lätt och smidigt lyssna på dessa program i alla fall. Dessa finns nämligen på SD:s hemsida!

www.sverigedemokraterna.se

Detta menar jag att man kan kalla för nationaldemokratins själva grund. Enkelt och grundläggande förvisso, men samtidigt lätt att förstå och lätt att förklara. Det är sant att detta endast är ett skelett som måste bekläs med kött och hud - men utrymmet här tillåter inte detta. Dessutom tror jag att vi, tillsammans, kommer att kunna göra detta på ett tillfredsställande sätt inom SDU. Det finns alltså i mina ögon ingen anledning att mena att nationaldemokratin skulle vara svårförklarad innan vi ens har gjort ett allvarligt försök att förklara den.

Med detta inte sagt att man inte kan ta intryck av andra ideologier, som till exempel konservatismen (som då i vår tappning, som Larsson påpekat, blir till nationalkonservatism). Men sverigedemokratin står långt över de förlegade ideologier och dess diskussion om "vänster" eller "höger". Samtidigt som sverigedemokratin inte tar hänsyn till dessa begrepp så genomför vi dem bägge två samtidigt. Vi går inte åt "vänster" eller "höger" - vi går framåt. Och på denna resa tar vi med oss de punkter som kan vara till hjälp till vårt folk och vår mission.

Däremot finns det en grundinställning inom konservatismen som jag anser att vi definitivt skall ta till vara på, och förhoppningsvis har jag också lyck-

ats med detta. Och det är uppfattningen om att människan inte är och heller aldrig kan bli en perfekt skapelse. Konsekvensen av detta är att vi inte heller kan inrikta oss på att skapa ett "perfekt" samhälle. Vårt samhälle måste ha en lång rad dimensioner för att lyckas tillgodose vårt folks alla kvalitéer och alla brister. Medan andra rörelser desperat letar efter mirakelrecept för att skapa ett himmelrike på jorden anser jag istället (i sann konservativ anda om ni så vill) att vi istället skall försöka skapa ett samhälle som är "så lite dåligt som möjligt".

Så visst, det finns delar i konservatismen som Sverigedemokratin och nationaldemokratin kan ta till sig. Men om Larsson hoppas att vi skall bli en konservativ rörelse i framtiden så tror jag att han är ganska ensam om detta. Det finns inget fel i att Larsson kallar sig själv nationalkonservativ - vår rörelse bör ha flera dimensioner. Men jag väljer att kalla mig nationaldemokrat, varken mer eller mindre. Uttrycket ger så pass positiva signaler, och uttrycket säger så pass mycket att det räcker alldeles utmärkt!

Aktuellt:

Annu en vanlig dag i Sverige

Så här började det i Tyskland också...

Att dagens skola inte är speciellt demokratisk visste vi, men att det hade gått så här långt viste vi nog inte.

Bilden bredvid visar reaktionerna på en SDU-flygbladsutdelning i en av skolorna i järnbruksorten Sandviken. Och märk väl - **DETTA VAR INTE EN SPONTAN AKTION** - utan eleverna blev utkommenderade av rektor och lärare för att bränna SDU:s flygblad. Detta påtalade man själv i lokal-tidningarna, inte utan stolthet.

Tydligt kan man inte sin historia. Strax före 2:a världskriget utbrott, då terrorn härskade i Hitlertyskland, sade en av motståndarna till regimen; "Där man bränner böcker bränner man snart människor". Äntligen visar våra motståndare sina egentliga ansikten. De som bränner flygblad i dag är av samma skrot och korn som de som brände böcker på 30-talet.

Debatt:

Svar till Larsson

Den nationaldemokratiska rörelsen kan med rätta betecknas som ett mittenalternativ. Visst finns det som Joakim Larsson skriver en hel del i det konservativa tänkandet som mycket väl går i vår linje, men samtidigt är det mycket som saknas. Nationaldemokratin är lika mycket "vänster" i den meningen att den betonar en solidaritet och omtanke som inte finns i det konservativa tänkandet. Att hela Sverige skall leva har för mig aldrig varit en konservativ tanke. Egentligen är det bara nationalismen som värnar landet som sådant. Bandet till marken betyder att man med att värna nationen lika mycket menar omtanken om människorna som omtanken om landskapet och miljön.

Bortsett från att en del av våra ideal skiljer oss från de konservativa finns ett väsentligt argument mot konservatismen som beteckning. Vad tolkar de flesta in under den etiketten i dag? Eftersom de partier som i dag säger sig vara konservativa står för allt det vi avskyr har etiketten "konservativ" kommit att förknippas med rovkapitalism, hänsynslöshet, individualism, internationalism med fri rörlighet på arbetskraft samt spekulationsekonomi. Att konservatismen egentligen inte står för detta är för de flesta oväsentligt.

Beteckningen nationaldemokrati används även i andra länder av partier vars politik liknar vår. Även media har faktiskt lärt sig denna term. Varför byta ut beteckningen nationaldemokrati, som vi själva lägger en innebörd i, mot beteckningen national-

konservatism som de flesta direkt kommer att förknippa med något redan befintligt?

Att nationaldemokratin inte har tjocka böcker och filosofiska tänkare att falla tillbaka på är naturligtvis en stor brist. De flesta känner inom sig vad som menas med nationaldemokrati, men som Joakim säger behöver vi också en stabilitet. Men rörelsen är ju bara ung! Tänk på alla kommunister som slogs på barrikaderna på sextiotalet. Vad gör de nu? De är författare och journalister. Vi kommer också att sitta och skriva avhandlingar om några år. Bara för att vår rörelse är ung saknar den inte livskraft. Tvärtom har den en enorm potential och kommer så småningom att producera stora mängder skriftligt material, något som redan nu kan ses i till exempel tidningen Salt.

Att tro att vi skulle bli mera rumsrena genom att byta beteckning är alltför optimistiskt. Våra motståndare vill komma åt oss vilken beteckning vi än har och de kommer att göra allt för att fortsätta att smutska oss.

Beteckningen nationaldemokrati tycker jag mer än väl säger vad vi står för. Att "demokrati" finns både i ideologibeteckningen och i partinamnet har retat mången av våra motståndare och de har bemödat sig om allehanda citationstecken och frågetecken när de skrivit ut dessa. Fram för den nationella demokratin!

Till detta nummer av Demokraten har redaktionen, till sin stora gläde, sett att allt fler av våra läsare blandar sig i debatten. Detta är väldigt roligt.

Men vi vill fortfarande ha mer. Längre och kortare artiklar, sinnesstämningar, foton eller bilder.

Använd adressen på framsidan eller maila till:

jimmy.windeskog@sverigedemokraterna.se

Efterlysning/debatt:

Var finns den filosofiska debatten?

Den ideologiska debatten tycks ha fått ordentlig fart efter Jocke Larssons artikel om nationalkonservatismen i ett av förra årets sista nummer av Demokraten.

Det är naturligtvis mycket bra, men något saknas. För att debatten ska få verklig grund krävs djup. Aldrig har jag, under mina fem år i SDU, stött på en diskussion kring de djupa, filosofiska frågorna, som t ex existensbegreppet och synen på människan, för att nämna några av dem.

Dessa frågor är grundläggande för varje idésystem, och därför hoppas jag att vi framöver ska lägga betydligt större vikt vid dem. Förutom diskussion här i Demokraten efterlyser jag konferenser, seminarier och debatter för att på så vis utveckla och klarlägga vår linje.

I följande inlägg vill jag, i all korthet och utan att egentligen ta ställning, öppna upp för en diskussion kring vår människosyn. Här angrips vi ideligen av liberaler och socialister, som menar att vi har en förskräcklig syn på människan. I själva verket har dessa människor sällan minsta aning om deras egen syn på saken, utan använder det som ett sätt att få oss att framstå som ett djävulens anhang. För att kunna bemöta dessa anklagelser måste vi parlamentera oss fram till en, för nationalismen, adekvat lösning.

Vad är meningen med livet? Att födas, reproducera sig och dö - att föra släktet vidare - eller finns det någon högre mening? Finns det något sådant som "människovärde", eller är detta bara ett liberalt påfund från slutet av 1700-talet?

Efter att ha bevistat ett föredrag hos de sekte-

ristiska scientologerna i Malmö började jag på allvar fundera över människans natur. Hela scientologirörelsens filosofi bygger på att människan är god till naturen och strävar efter överlevnad på olika nivåer (förvisso ingen unik tanke, men ett exempel av många). Machiavelli t ex, menade att man i lagstiftningen måste utgå från att människan till sin natur är ond. Lagarna ska fostra människan till en god samhällsmedborgare.

Jag vill som sagt inte ta ställning i nuläget, utan hoppas på vidare diskussion i frågan, som så småningom leder fram till en stabil grund för oss att stå på. SDU är ännu en ung, politisk rörelse, som under de närmaste åren kommer att förkovra sin ideologi, och det vore ödesdigert om detta skedde utan denna stabila, filosofiska grund.

Vill ha mer "skinn på benen" (som någon sa...) (och förmodligen ger just den sista meningen Åkesson ett otroligt stöd i Göteborg och på Västkusten / Red)

Jimmy Åkesson

En del har eftersökt möjlighet att kontakta ledande SDU:are. Man kan naturligtvis skriva till vilken SDU:are som helst via vår postbox (läs adressen på framsidan). Men onekligen går det lättare att ta det via e-post, så här har den intresserade adresser till några av de ledande.

Ordförande:

jimmy.windeskog@sverigedemokraterna.se

Vice ordförande (SDU Syd):

jimmie.akeesson@sverigedemokraterna.se

SDU Väst:

sdu.erika.borgstedt@sverigedemokraterna.se

SDU Öst:

sdu.vavra.suk@sverigedemokraterna.se

SDU Bergslagen:

joakim.larsson@sverigedemokraterna.se

Aktuellt:

På möte med eXpo

Trots att jag har haft en viss brevväxling med den "antirasistiska" tidningen eXpos journalist Stieg Larsson så har jag aldrig träffat mannen. Och således såg jag fram emot att gå på hans föreläsning på ABF-huset i Stockholm 28 mars. Så med gott mod var vi en liten tapper skara av unga SDU:are och ett par SD-damer som tog oss dit.

Enligt programmet skulle föreläsningen handla om "svenska rasistiska organisationer", men märkligt nog började Larsson med att tala om fascism i Italien, sedan om definitioner på fascism och sedan hade han en lång del om olika former av nazism i USA. Faktum är att Larsson föreläste i 32 minuter innan han kom in på Sverige. Och när han väl gjorde det så varade denna del endast i 19 minuter.

Vad sa han då om SD? Ja, i stort sett ingenting! Han menade att BSS delades i två fraktioner varav en senare blev SD (och detta påstående är grovt felaktigt då han menar att den andra "fraktionen" senare blev VAM). Förvisso har ju SD heller inget på ett föredrag om "rasism" att göra, men det var knappast därför man inte berörde SD. Men vi får väl inte hoppas att han skippade SD för att både undertecknad och SD-Kurirens Torbjörn Kastell fanns i publiken...

Efter själva föreläsningen fick åhörarna ställa frågor. Då hade man ju också tänkt sig att man skulle få svar på de frågor man ställde, men icke så nickel! Då jag fick ordet och frågade om Larsson såg SD som ett demokratiskt eller odemokratiskt parti (på en tidigare fråga, ställd av en annan eXpo-journalist (!!!), hade han undvikit att svara) började han svamla om vad vår tidigare partiledare Anders Klarström hade för sig som 16-åring och liknande "väsentligheter". Jag ställde om min fråga då jag inte fått något svar. Då går Larsson in på sina teorier om "organisationen" Euro-Nat, han menar ju att SD skulle vara med i detta "nätverk". Det roliga med detta är att "Euro-Nat" överhuvudtaget inte existerar, någonting som Stieg Larsson själv poängterar i skriften "Euro-Nat". När jag påtalar lögnen börjar Larsson

bli tydligt irriterad och aggressiv, han höjer rösten och lägger skulden för kriget i det mångkulturella Jugoslavien på "fascister". Själv förstår jag ingenting och påtalar att jag fortfarande inte har fått svar på min fråga om SD i Larssons ögon är ett demokratiskt eller odemokratiskt parti.

Något svar får jag aldrig! Larsson räddas genom att en av hans eXpo-medarbetare ber mig sätta mig ner så att fler kan få ställa frågor. När jag säger att jag ännu inte fått något svar på min fråga rycker den extremare delen av publiken in genom att överrösta mig. Senare försöker jag få ordet igen, men trots att vissa frågeställare får ordet både två och tre gånger så möts jag av förklaringen att man prioriterar de som ännu inte fått säga något.

Så var det med det! När Larsson presenterade sig själv gjorde han det som en "forskare" och "expert" - ändå kan han inte ens svara på om SD skulle vara demokrater eller antidemokrater. Men han sa ju å andra sidan lite andra saker. När han skulle definiera ordet fascism gör han det genom att säga att det är bekämpandet av demokratin som gör fascister till fascister. När han i andra ändan av föreläsningen ombeds göra samma sak med begreppet högerextremism gör Larsson exakt samma definition. Så detta måste ju rimligen betyda att Larsson sätter likhetstecken mellan högerextremism och fascism. Och om detta är den enda definitionen man behöver så gör ju detta också den största delen av vänsterrörelsen (inklusive eXpo och Larsson själva) till "högerextemister". Vidare menade Larsson att rasism kunde vara att vara negativt inställd mot ett kön (jag trodde att detta kallades för "sexism", men jag är ju varken "forskare" eller "expert").

Att se Stieg Larsson som föreläsare hade kunnat vara intressant. Men då han varken talade om Sverige i någon större utsträckning och samtidigt inte kunde svara på frågor kändes det rätt meningslös. Min fråga när detta skrivs ett par timmar efter föreläsningen blir: Vad gjorde han där överhuvudtaget förutom att stilla hungern hos sitt ego?

Debatt:

Om nationaldemokratien

Jag tycker det finns mycket ideologiskt material tillgängligt för nationella anhängare. Tyvärr bortglömda och tabubelagda källor. Problemet är att nationalismen inte tas upp i de stora tidningarna och skrifterna i dagens idédebatt. För att få ett grepp om den svenska nationalismen är man tvungen att gå tillbaka till början av förra seklet, med namn som Kjellén. Vi har rika källor att ösa ur - frågan är hur detta skall genomföras rent praktiskt i dagsläget.

Joakim Larsson skriver i Demokraten nov/dec -99 att han vill kalla SD för ett nationalkonservativt parti. Anledningen är att den konservativa ideologin med ett större antal tänkare bäst kompletterar den nationella idén.

Jag tycker nationaldemokrati är en bättre term och täcker upp namnet Sverigedemokraterna. Begreppet nationaldemokrati myntades av Rudolf Kjellén (1884-1922) och föreslogs som "en kungsådra" i svensk inrikespolitik, i förhållande till socialdemokratisk och gammalkonservativ inriktning. Han skriver att: "kungsådran i svensk politik går icke i socialdemokratiska kölvatten. Den går numera i nationaldemokratisk riktning. Kungsådran är ingen linje, utan mer en mer eller mindre bred zon, där avvikningar kunna ske såväl till höger som vänster, allt efter tidens och omständigheternas skiftande krav." Kjellén införde också termen Folkhemmet: "Ett är säkert, endast på sin egen grund kan Sverige byggas ut till det lyckliga folkhem, som det är ämnat att bliva." Båda begreppen finns närmare redovisade i Kjelléns bok Politiska Essayer del 2, (1914-15), sid 56 och 223.

Kjellén har även skrivit en högst läsvärd bok för den nationellt intresserade. Det är Staten som livsform (1916). Han analyserar en nation ur fem olika aspekter: rike-geografiskt, statsfolk, rikshushåll-ekopolitik, samhälle-sociopolitik och författningspolitik. Det är dessa fem områden som får nationer att överleva. Närmare bestämt den inre kraften hos ett folk väl sammanhållet av ekonomi och gemensamma lagar och traditioner. Man kan säga att Kjellén ville åsradkomma en nationell samling för hela det svenska folket kring fosterländska

värden. Han såg en förödande splittring för landet mellan borgerligheten och socialismen. Kjelléns konservatism är folklig med inslag av konservativa värderingar som monarki, försvar etc. Men många av hans idéer kommer även från vänsterhåll: statens omsorg av svaga grupper, förädlingen av naturresurser inom landet och kritik av utländsk inblandning i svenskt näringsliv.

Några andra personer som i början av 1900-talet förespråkade en reformerad högerpolitik - och kan inrangeras bland nationaldemokraternas upphovsmän - är Pontus Fahlbeck, Harald Hjärne och Vitalis Nordström. Böcker finns på större bibliotek, vanligtvis i magasin. Alla dessa författare hade ett utpräglat konservativt tänkande. Kjellén var en drivande kraft för att förverkliga sina idéer i "unghögern", som ingick som en del i det ursprungliga högerpartiets idédebatt.

Bland dagens lysande skrifter i mörkret finns den nystartade tidskriften Salt. En ny bok är Fredrika Lagergrens På andra sidan välfärdsstaten. Boken Vad är nationalism? Öyvind Österud ger en nyanserad och intressant bild av nationalismen.

Våra motståndare ser jag å ena sidan i nyliberalismens/neokonservatismens globalisering med bl a "multikulturalismen". Å andra sidan står olika ytterlighetsgrupper som t ex extrema vänstergrupper. Det gäller att finna en medelväg mellan dessa grupperingar för Sveriges bästa.

Vi har som nationaldemokratisk rörelse möjlighet att bygga upp en politisk rörelse på hälleberget. Jag tror inte det är några större problem att ta fram grunderna för en nationaldemokratisk ideologisk ryggrad. Naturligtvis är det ett stort projekt som fordras för att inteckna den samlade nationaldemokratiska produktionen. Men det är vår uppgift att förmedla det nationaldemokratiska arvet in i framtiden med visioner om ett bättre framtida svenskt samhälle.

Hans Hallén

Frukta inte ni som "tar anstöt" av uttryck som: Högertänkare och Högerpartiet. Den ideologiska debatten fortsätter och en presentation av "vänstertänkaren" Ernst Vigfors är att vänta till nästa nummer av Demokraten.

Debatt:

Jag, en feminist!!!

I dagens samhälle har feministdebatten nått nästan oproportionella nivåer. Detta har tenderat till att denna så viktiga debatt fått en negativ klang, och ordet "feminism" har fått en fadd smak i många munnar. Associationerna leder oftast till snaggade asexuella tjejer med kastrationsverktyg i fickorna. Detta är tragiskt.

Feminism är för mig, respekt. Respekt för varandra och för oss som människor oavsett om man är man eller kvinna. Detta leder givetvis in på frågor om samma lön, lika rättigheter oavsett kön osv. Utgår man ifrån en sådan grundsyn att vi alla är människor i första hand och man, kvinna i andra hand så är mycket vunnet. Jämställdheten i hemmen kommer att öka och då är vi redan långt framme.

Sig mig det förhållande där mannen inte dammsuger eller skurar toaletten samt tar hand om disken emellanåt? Feminism handlar ej heller enbart om att klara över H&M-affischer eller hysa förakt för kvinnor som behagar lyfta fram sina fördelar, nej sådan feminism ger bara manschauvinister och dylika vatten på sin kvarn. Likväl som män gillar att se på vackra kvinnor, vad som är vackert är oerhört individuellt och ligger som bekant i betraktarens ögon, gillar vi kvinnor att va ögonen på vackra män.

Inte tusen är killar som kastar lystna blickar på prinsessa Madeleine extempatriarkala kvinnohatare och presumtiva våldtaktsmän. Att klä sig och bete sig som man vill är en grundläggande rättighet och skall inte behöva resultera i våldtäkter och dylikt. En allomfattande utbildning i mänskliga fri- och rättigheter redan på lägstadiet skulle kunna få till stånd en radikal attitydförändring i samhället. "Lilla Åsa" kanske inte jämt måste ha rosa accessoarer, vara söt och tyst samt gilla att äta mamma - pappa - barn.

Att våga bryta en sådan ärkekonserverativ idé redan i unga år är ett exempel på en åtgärd. Genom en upplösning av dessa idéer skulle man kunna gynna de ungdomar som varje morgon känner en oerhörd ångest över att ikläda sig roller som "gullig tjej" och "machokill" endast på grund av att det rådande samhällets oskivna lagar. Våra barn är ju vår framtid och samhäll-

let skulle vinna mycket på att våra barn växer upp med ett bra självförtroende där de vågar vara sig själva samt kan tänka fritt och göra de val i livet som passar dem bäst. Detta skulle förhoppningsvis leda till att man håller ihop längre i ett framtida förhållande och inte som nu ger

upp så fort något känns fel. Att värna familjen är inte något som bara ligger på en kvinnas ansvar utan det är något som en man och kvinna måste kämpa för tillsammans.

Att lära sig kompromissa om barnuppfostran, ekonomi, sysslorna i hemmet osv är något som i stället för att splittra ett förhållande skulle kunna stärka det om man redan från början har ett jämställt tänkande. Det skulle då vara självklart att låta varandra få tycka och tänka som man vill, hjälpas åt i hemmet och att man kan kompromissa om vissa saker man tycker olika om. Jag som kvinna anser mig själv vara feminist, men för den delen vill jag inte sluta vara kvinna lika lite som jag vill att en man skall sluta vara en man.

Man måste kunna mötas på halva vägen utan att för den delen tappa bort sig själv. Att man sedan avskaffar all form av könskvotering är bara positivt eftersom det bara visar att samhället inte tror att vi kvinnor är så pass duktiga och starka att vi kan ta oss in på arbetsmarknaden av egen kraft. Jag är övertygad om att vi kan ta oss till de högsta posterna inom arbetslivet utan att behöva få några genvägar utstakade. Man måste låta rätt person verka på rätt plats för att få det bästa resultatet och då spelar det ingen roll om det är en man eller kvinna. Jag har heller inget emot att en man lagar mat eller diskar åt mig, så länge maten smakar bra och disken blir ren. Blir det så att Sverigedemokraterna har en kvinnlig partiledare den dagen vi tar klivet in i riksdagen så skall hon vara det för att hon är den bästa representanten och inte för att hon blivit kvoterad!

Artikelförfattarinnan i arbete. Foto: Steve Larsson

Erika Borgstedt

Värna demokratin

Natten till den 11 februari utsattes en byggnad i Nyköping, som inrymde ett antal mindre företag, för ett bombattentat. Gärningsmännen hade brutit sig in i vår, Ultima Thules, replokal tillika musikstudio i vilken man placerat en bomb. Uppsåtet att totalförstöra allt i lokalen, varav mycket oersättligt såsom outgivet material, foton, kundregister etc, etc, lyckades. Även våra husdjur, två ormar, omkom i branden. Egentligen skulle några musiker ha sovit över i lokalen, vilket tack och lov inte skedde. Därtill förstördes alltså tre andra företagens livsprojekt.

Säkerhetspolisen arbetar utifrån tesen att branden var ett politiskt attentat. Tesen stöds av att vi alltsedan vår start offentligt blivit smutskastade, bespottade, hånade och stämplade som den värsta sortens kriminella för att vi stått för den misshagliga åsikten, att vi hyllar vårt land. Något agg mot andra etniska grupper har vi emellertid aldrig uttryckt enär vi inte hyser några sådana åsikter. Vi har heller aldrig själva betecknat oss enligt de kränkande epitet som tillvitats oss.

När nyheten om branden presenterades i olika medier avslutades rapporteringen med påståendet att vi spelar extremnationalistisk musik, på gränsen till skvit makt-musik. Slut på meddelandet - utan att vi fått nyansera påståendet! Intrycket blev att branden därmed skulle vara berättigad. En konsekvens härav är att vårt försäkringsbolag, som vi anlitat i många år, vägrat förnya kontrakt samt brutit det kontrakt som löper ut i oktober. De vill inte veta av oss på grund av rykten som spridits via massmedia.

Beträffande anklagelsen om extremnationalistisk musik uppkommer frågan om något utrymme för begreppet nationalism finns överhuvudtaget. Var gång sätts ordet extrem framför, trots att vi själva alltid hävdar enbart nationalism. Det betyder för oss att samhället för dess bestånd och fortskridande är beroende av en gemensam kulturell referensram kring vilken alla medborgare, oavsett bakgrund, kan sluta upp. Att man sedan i den privata sfären kan bejaka och tillämpa andra kulturbetingelser accepterar vi.

Oavsett vilka åsikter man hyser så finns i en sann

demokrati inga som helst skäl att inte fördöma det försök att tysta yttrandefriheten som nu gjorts. Detta gäller vilket håll illgärningarna än riktas mot. Hade en ruta på t ex en syndikalistisk bokhandel krossats så skulle fördömandena, med all rätt, hagla. I vårt fall dock en kompakt tystnad. Tystnaden och passiviteten blir därigenom en legitimitet. Grupper som försöker tysta den fria åsiktsbildningen applåderar i sina skrymslen.

Varför används i 2000-talets Sverige olika måttstockar när det gäller brott mot fundamentala demokratiska friheter? Fallor inte ett lands demokratiska trovärdighet när man endast selektivt fördömer uppenbara hot mot demokratin?

Vi söker ingen medömkan, utan vill bara belysa hur synen på rätt och fel, dvs rättskänsla, så markant skiljer sig i dagens Sverige beroende på vilken åsikt man har. De få anspråk som vi har är egentligen anspråkslösa: Vi önskar att bli behandlade som anständiga människor, att inte utfrysas och tillskrivas åsikter som vi ej hyser. Vi önskar också ett konsekvent ställningstagande när det gäller brott mot yttrandefriheten och demokratin. Kort och gott att demokratin skall fungera som sig bör.

(Ulf Hansen, Jan Törnblom, Thomas Krohn och Nicklas Adolfsson)

I nästa nummer...

...hade vi tänkt att titta närmare på den ekonomiska aspekten av politiken (precis som att vi i detta nummer tittade på vår ideologi).

Så de som har frågat efter detta, och/eller ställt frågor - vi har inte glömt bort er. Vi anser dock att Demokraten får en bättre struktur om vi försöker koncentrera oss på ett ämne i taget.

Hoppas att detta accepteras!

Verksamheten:

Musik åter till försäljning

För första gången på 6 år marknadsför nu SDU musik igen - på många begäran. Nu finns alltså ett fint tillfälle att berikas av vårt kulturarv medan du stöder SDU!

Även om tyngdpunkten i SDU:s musikförsäljning kommer att ligga på "seriös" musik så kommer det, som synes, att finnas både mer kommersiella och nyare produktioner att köpa. Detta i ett försök att finna en passande balans mellan nytta och nöje.

Vår historia bjuder på en lång rad av majestätiska verk. Från början kommer SDU framför allt att sälja samlingsverk i denna genre (då vi inte rik-

tigt ännu vet exakt vad ni medlemmar är intresserade av). Men förhoppningsvis kommer intresset att vara så stort att vi ganska snart även kan köpa in alster av specifika tonsättare.

Vad det gäller den mer kommersiella delen kommer vi främst att saluföra Ultima Thule, vikingarockens verkliga ikon. Men skulle det dyka upp fler seriösa och ärliga musiker inom denna gren så skall vi naturligtvis försöka att tillhandahålla dem med.

Anledningen till att vi i detta nummer endast saluför Ultima Thules skivor är att deras leverans har varit betydligt snabbare än vår andra leverantör. Till nästa nummer skall dock utbudet ha breddats ordentligt. Mycket nöje!

För Fäderneslandet

Thules kanske mest legendariska skiva som kom 1992. Titlar som *Ånglamark*, *Stolt Och Stark* och *Fädernesland* kommer säkert de flesta ihåg.

Lejonet Från Norden

400 år efter Gustav II Adolfs död släpptes denna hyllningsskiva till hjältekonungen. Titelspåret och Blå Brigader behandlar hans och hans soldaters öde.

Vikingabalk

Vikingabalk kom mitt under Thulehysterin 1993, då Thule slog försäljningsrekord i Sverige. Singeln *Vikingablod* är en klassiker från denna varma sommar.

Karoliner

Från inledningen med *Hymn Pro Patria* till avslutningen med Eva Dahlgrens (!) *Hjältar* så visar *Karoliner* upp ett Thule från fornstora dagar.

Sverige

Thules bästa platta någonsin? Förmodligen. Bland höjdpunkterna finns spåren *Folkhem* och *Vi Sålde Våra Hemman*, där man får sällskap av valkyriorna från Hel.

**Samtliga skivor kostar 120:- styck.
Använd alltid SDUs pg: 649 36 00-8**

Gästskribent:

Kalabaliken i Linköping

De trettio vänsterextremisterna som ockuperade en gammal sjukhusbyggnad i Linköping drevs till slut ut efter en massiv polisinsats där polisen tvingats använda tårgas för att avhysa dem. Tack vare polisens professionella insats skadades ingen allvarligt, men det kunde ha slutat mycket illa. I lokalen beslagtogs yxor, bensindunkar, molotov-cocktails, spjut, järnrör, slangbomber med svartkrut och spik, samt avancerade slangbellor med stålkulor - saker som särskilt vi Sverigedemokrater bättre än de flesta andra vet vad de kan åstadkomma, då vi har utsatts för dem vid ett flertal tillfällen.

Gruppen som genomförde ockupationen och som tillverkat dessa fruktansvärda vapen kallade sig själv Revolutionära socialister. Redan namnet, som med all önskvärd tydlighet anger att man avser gripa makten med våld, borde få myndigheterna att agera mot denna motbjudande gruppering, men de erkänner också själva att de är för användandet av våld i den politiska kampen.

-Vi är för civil olydnad och anser att det kan vara motiverat med våld för att förändra samhället (Expressen 000320).

Det är alldeles uppenbart att det rör sig om en organiserad och livsfarlig terroriströrelse, och flera av de som greps i samband med husockupationen var kända av polisen sedan tidigare, från fönsterkrossningar, våldsamma demonstrationer, upplopp och attentat av olika slag, bland annat mot Österrikes konsulat i Malmö efter att det österrikiska folket genom sitt demokratiska val visade sin vilja

att låta FPÖ ingå i sin regering. Några var dömda för mordbrand och våld mot tjänsteman. Inte heller var de enbart från Linköping. De flesta kom från Malmö, Jönköping, Vetlanda, Trollhättan, Nyköping och Söderköping. Vi kan nog tryggt utgå från att det bland de gripna antidemokraterna finns flera som är välbekanta för oss Sverigedemokrater från våra torgmötesturnéer. Vi kommer givetvis att återkomma i denna fråga senare.

Skälet till ockupationen sades vara att man ville inrätta ett "Ungdomens hus" i lokalen de ockuperade. Detta kom som en fullständig överraskning för myndigheterna. Antidemokraterna hade inte alls givit uttryck för denna önskan genom att framföra den till berörda myndigheter eller försöka väcka opinion; de hade helt sonika tagit över byggnaden direkt. Våldet var alltså deras första lösning, och det sätt de föredrog för att få igenom sina krav, vilket vi givetvis känner till sedan tidigare vad gäller extremvänstern. Det var inte förrän de redan var på plats, väl barrikaderade, utrustade med mat och medhavda toaletter och beväpnade till tändarna, som de fann för gott att framföra sin önskan om lokal. De begärde då att få tala med Linköpings socialdemokratiska kommunalråd, Lars-Erik Johnsson. Denne gick med på att tala med terroristerna, men sedan polisen fått känna på antidemokraternas livsfarliga vapen under sina första försök att avhysa dem, fann de för gott att avstyra mötet, av högst välgrundad oro för kommunalrådets liv och personliga säkerhet. Vänsterterroristerna trodde emellertid att kommunalrådet genom eget beslut ignorerat deras "inbjudan", och deras hämnd lät inte vänta på sig. Natten till 19 mars vaknade kommunalrådet till det plötsliga ljudet av en explosion, och flammor slog upp. Någon hade använt en brandbomb mot hans villa. Johnsson och hans hustru lyckades ta sig ut när elden hade nått köket, och kort därpå anlände brandkåren, som lyckades rädda villan från att full-

ständigt brännas ned. Kommunalrådets bil och garaget den stod i totalförstördes dock.

Det som drabbat Linköpings kommunalråd har drabbat åtskilliga Sverigedemokrater, utan att det har tagits upp i massmedia. Tvärtom har bland annat Lars-Erik Johnssons partikamrat och kommunalrådskollega Staffan Holmberg i Haninge uttryckt sympati för de personer som utför denna typ av attentat, och givit ekonomiskt stöd till deras föreningar (Levande Zon). Det är därför lätt hänt att man ser en viss form av poetisk rättvisa i det som drabbat Linköpings kommunalråd, men vi bör inte sänka oss till våra motståndares nivå och tycka att det är bra när dessa blir utsatta för politiskt våld. Attentatet mot kommunalrådet är ytterst motbjudande och, precis som han själv säger, ett hot mot demokratin. Vi Sverigedemokrater hoppas att de ansvariga grips, döms och straffas hårt, för det som de angriper är själva demokratis fundament, yttrandefriheten. En människa skall inte bara ha formell rätt att ge uttryck för sina åsikter; han skall också kunna känna sig säker när han utnyttjar denna rätt, och inte avstå från att säga sin mening av fruktan för repressalier, vare sig från myndigheterna eller från extrema politiska grupperingar.

Emellertid tycker jag att vi har anledning att tycka att det är något misstänkt när massmedia ger det vänsterextremistiska våldet så stort utrymme först när det drabbar personer ur deras egna led, från det politiskt korrekta etablissemang. Ändå

var deras tystnad i det närmaste total när detta våld drabbade politiska opponenter som Sverigedemokraterna.

Vi skall heller inte för ett ögonblick tro att Revolutionära socialisters terrordåd kommer att ge de etablerade partierna någon negativ publicitet, även om det skulle visa sig att förövarna är eller har varit medlemmar i riksdagspartierna eller deras ungdomsförbund. Men vi Sverigedemokrater kommer som alltid att kämpa för att sanningen skall komma fram till folket, och om någon av vänsterterroristerna skulle vara knutna till de etablerade partierna kommer vi att ställa dem till svars för det.

Sverigedemokraterna tar som alltid, nu och i framtiden å det skarpaste avstånd från politiskt våld, oavsett om det kommer från höger eller vänster, och vi hoppas nu att etablissemang även de tar sitt ansvar och tar avstånd från ockupationen och mordbranden, trots att det denna gång kommer från deras egen sida.

(Torbjörn Kastell är till vardags politisk redaktör för SD:s partiorgan och ledamot i SD:s Riksstyrelse)

Verksamheten:

Demokraten växer!

Från och med nästa nummer växer Demokraten. Eller rättare sagt - Demokraten har fått en lillebror (eller lillasyster för den moderne nationalisten).

Medan vissa delar av Demokraten behandlar verksamheten, allmänna inlägg och saker som tas upp med en viss distans så finner man här också artiklar med ett oerhört djup och en tydlig tyngd. Detta kan kanske ge ett lite splittrat intryck.

För att råda bot på detta har ännu ett SDU-organ skapats. Den kommer att gå under namnet "Samtal I Skamvrån" och enbart hålla sig till arti-

klar som behandlar ideologi och filosofi. Denna plan påminner kanske lite om SSU:s som behandlar lättare saker och ämnet i "Frihet" och de lite tyngre i "Tvärdrag. Inte minst tror vi att våra äldre medlemmar och läsare kommer att uppskatta detta.

"Samtal I Skamvrån" kommer förmodligen att komma ut mellan tre och fyra gånger per år, och den kommer naturligtvis att komma till samtliga medlemmar.

Den som känner att han vill bidra till denna idéskrift gör det bäst genom att skicka in sina bidrag. **Adressen är densamma som till Demokraten!**

Aktuellt:

Sett och hört

I januari syntes SDU en hel del i media kring Stockholm. Både Vávra Suk och Jimmy Windeskog fick i TV (ABC-nyheterna respektive TV4) försvara vår, självklara, rätt att hyra möteslokaler i Stockholm. Vávra blev dessutom intervjuad av tidningar på samma ämne.

Apropå Vávra Suk så är han numera distriktsordförande i det delade SDU Öst. Den andra halvan blev det nya distriktet SDU Bergslagen (dit även Gävleborg hör) och ordföranden blev den inte helt obekante Joakim Larsson.

Nu är det tänkt att SDU:s hemsida på internet skall bli en levande sådan, med uppdatering åtminstone en gång i veckan. Detta kommer att ske inom en nära framtid så håll ögonen på: www.sverigedemokraterna.se/sdu

I slutet av januari höll SD ett välbesökt inomhusmöte i Stockholm, omkring 110 personer dök upp.

Bland talarna fanns vår egen Vávra som gjorde taldebut i större sammanhang, vilket han klarade galant.

26 februari hade nybildade SDU Bergslagen sin första aktivitet i form av en debattkurs med efterkväm i Västerås. En väldigt trevlig kväll, det enda som saknades var distriktsordförande Larsson. Men det är trevligt att

SDU Bergslagen fått en bra start!

På nationaldagen, 6 juni, håller SDU nationaldagsfirande i Skåne. På dagen blir det politiska aktiviteter och sedan mer sociala på kvällen. Observera att detta är på en tisdag - så boka in så du har fridag denna afton så fort du kan.

Eventuella frågor besvaras av SDU Syd.

Diskrimineringen mot oss svenskar blir bara mer patetisk och löjeväckande för var dag. Nu har Malmö hovrätt "konstaterat" att svenskar inte kan se skillnad på invandrare.

Detta har inneburit att en rånare från Afrika helt har friats från ett rån trots att två rånoffer har pekat ut afrikanen som gärningsman, och trots att mannen fällades i tingsrätten.

Den svenska vänsterrörelsen blir även den bara mer galen. I samband med husockupationen i Linköping passade de "autonoma" (ta det namnet med en stor nypa Salt...) på att förstöra Vänsterpartiets skyltfönster. Precis som alla andra vänsterrörelser har ju dessa både berömt och tagit avstånd från ockupationen och mordbranden. Till saken hör ju att Vänsterpartiet tar klart ställning för civil olydnad i handling och tal, så förstörelsen verkar lite onödig.

Den 26 mars var det åter igen inomhusmöte i Stockholms-

området - och det blev en riktig höjdare! Med mer än 200 personer i publiken så var det SD:s största inomhusmöte på årtal!!! Bland talarna fanns fd Folkviljan-ordföranden Kenneth Sandberg, SD:s ordförande Mikael Jansson, vice ordförande Johan Rinderheim och SDU:s ledare Jimmy Windeskog.

Den mest uppskattade talaren var dock SDU:s förbundssekreterare Björn Söder som var i riktig högform, dagen till ära.

Björn Söder var ju annars i ropet ordentligt i början av året då han hade valts in i Lunds universitets kårfullmäktige. Detta irriterade de Politiskt Korrekta så till den milda grad att de, med väldigt tveksamma metoder, pressade fram ett nyval. I detta val förpassades Söder ut ur kårfullmäktige, men fick i alla fall fler röster än i det första valet!

SDU utmanade samtliga regeringspartiers ungdomsförbund på debatt i slutet av 1999. Naturligtvis var det INGET ungdomsförbund som vågade möta oss. Någon som är förvånad?

Däremot blev SDU-Väst utmanade på debatt av MUF (Moderata Ungdomsförbund) i Göteborg. Åtminstone tills vi svarade ja - då drog de tillbaka sin utmaning. Detta är en väl beprövad taktik hos högerrelserna gentemot SDU.

Dennis Ekström

Denna gång (den femte i ordningen) har turen kommit till Dennis Ekström. Dennis bor i Stockholm och sitter som suppleant i RO-styrelsen.

I början av vårt blev han också vice ordförande i SDU Öst.

1. Hur blev du nationalist och hur kom du med i SDU?

Det var en massa olika anledningar. Jag insåg att man inte kan sitta hemma och klaga, att man måste ta sig i kragen och göra sin plikt. Jag upptäckte att tidningarna gav en felaktig bild av verkligheten. Att de ljög. Men nationell har jag alltid varit, helt enkelt blågul, men ideologin har vuxit fram gradvis.

2. Ungdomar idag finner sällan intresse i partipolitik, hur bryter vi den trenden?

Jag tycker att människors värderingar är viktigare än partipolitik. För många är politik idag lika med gamla gubbar. Vi måste visa att det inte är så. Partipolitik är en väg att sprida nationella värderingar bland folk.

3. I vilken riktning vill du att SDU skall utvecklas, och hur kommer vi dit?

De flesta söker sig till vårt förbund på grund av invandringspolitiken men upptäcker ganska snart att vi även driver andra frågor. Jag tror att vi skulle kunna locka till oss fler EU-kritiker. Idag framstår (v) och kommunister som de enda negativa. Även miljön är en viktig del av det nationella budskapet som vi bör lyfta fram.

4. Hur har du själv, personligen, kommit fram till de politiska värderingar du har idag? Influenser och förebilder?

Jag har inte haft några förebilder utan mina ställningstaganden har kommit genom åren. Jag ser verkligheten som den är och drar mina slutsatser.

5. Finns det någon fråga som du skulle vilja föra upp på SDU:s dagordning?

Våldsporr. Det är verkligen något jag avskyr och tycker att vi borde reagera starkare på. Att det fortfarande är tillåtet är sjukt. Jag tror att de också är en bidragande orsak till våldtäkterna. Om man kombinerar muslimernas kvinnosyn med filmerna så blir det som det blir...

6. Finns det någon fråga som SDU driver idag men borde tona ner eller helt avstå ifrån?

I allmänhet tycker jag att alla saker som SDU tar upp är viktiga. Det skulle möjligen vara dödsstraffsfrågan. Det finns viktigare frågor där vi står enade, varför då splitt-

ras på en fråga som inte är så väsentlig?

7. Kulturen ligger ju oss varmt om hjärtat, men får inte mycket utrymme i den politiska debatten. Kan vi göra något åt detta?

Vi borde ha fler föreläsningar och lära oss mera om det svenska kulturarvet. Ska man ha något att vara stolt över och värna så måste man ju känna till det.

8. Finns det någon chans att hålla Sverige utanför EMU, och i så fall hur?

Svårt när vi har en diktator som statsminister. Jag tror det blir svårt.

9. Hur gör vi SDU till ett bättre förbund och SD till ett regeringsparti?

Det skulle jag gärna vilja veta. För att driva våra idéer tror jag att vi måste få in folk på högre poster i samhället. Särskilt inom media. Där finns makten.

10. Riktlinjer och förebilder säger ju lite om en person. Vem föredrar du, Jörg Haider eller Jean Marie Le Pen?

Helt klart Le Pen. Haider är för liberal. Le Pen är en stark personlighet och partiet har en stabil politik som håller kursen. Haider är ju för EU och tycker att EU är något att satsa på. Han böjer sig dessutom för EU.

Gissa om...vi sitter på redaktionen och skäms!?! I förra numrets SDU-profil råkade vi tillfälligt döpa om RO-ledamoten Mikael Lindholm till "Andreas" (och det var inte snällt, av flera anledningar). Vi ber så hemskt mycket om ursäkt för detta och hoppas att Mikael's privatliv inte har blivit lidande allt för mycket.